

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti **M. Š.**, bývajúceho u matky a **Š. Š.**, bývajúcej u matky, zastúpených kolíznym opatrovníkom **Ú.**, deti rodičov **E. Š.** a **M. Š.**, **o návrhu otca na zníženie výživného na maloleté deti**, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 11 P 147/2009, o dovolaní otca maloletých detí proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 10. júna 2010, sp.zn. 19 CoP 38/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom z 24. februára 2010, č.k. 11 P 147/2009-24 zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 3 P 35/2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17 CoP 45/2009-59 z 21. júla 2009 v časti o výživnom a to tak, že otcovi znížil vyživovaciu povinnosť na maloleté deti **Š.**, a to na maloletého **M.**, narodeného **X.** zo sumy 82,98 € na sumu rovnajúcu sa 30 % sumy životného minima dieťaťa, t.j. 25,36 € a na maloletú **Š.** zo sumy 79,67 € na sumu rovnajúcu sa 30 % sumy životného minima dieťaťa, t.j. 25,36 €, u oboch od 1. februára 2010, ktoré výživné bude zasilať vždy do 25.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k výraznej a podstatnej zmene pomerov na strane otca maloletých detí (strata podpory v nezamestnanosti a je poberateľom len sociálnej dávky vo výške 62,50 €). Dospel k záveru, že nie je možné, aby otec platil

výživné tak, ako to mal určené naposledy, nakoľko nemá oficiálne taký príjem, aby mohol platiť výživné vo vyššej výške ako je zákonom stanovené minimálne výživné, t.j. 30 % sumy životného minima nezaopatreného dieťaťa v zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 10. júna 2010, sp.zn. 19 CoP 38/2010 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietol. Dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného aj napriek zmene jeho pomerov od poslednej úpravy výživného (z dôvodu, že je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a poberá dávky v hmotnej núdzi) nie je dôvodný. Mal za to, že je nepochybne v možnostiach otca maloletých detí, aby si našiel prácu buď vo svojom odbore, alebo v inom odbore v mieste bydliska alebo v inom regióne, ktorá mu zabezpečí dostatočný príjem na to, aby mohol platiť výživné pre maloleté deti v doposiaľ určenej výške.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal otec maloletých detí podanie označené ako „sťažnosť – dovolanie k vyjadreniu Krajského súdu v Trenčíne“. Poukazoval v ňom na svoju momentálnu sociálnu a ekonomickú situáciu (nezamestnanosť a dlhy), kvôli ktorej nie je schopný plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Žiadal dovolací súd o „prešetrenie“ jeho sťažnosti a „zároveň o odpoveď“.

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 19. októbra 2010, č.k. 11 P 147/2009-41 vyzval otca maloletých detí, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil svoje neúplné podanie z 25. augusta 2010 a zaslal Okresnému súdu Považská Bystrica písomné plnomocenstvo, ktorým splnomocní ním zvoleného advokáta na zastupovanie pred dovolacím súdom. Zároveň ho poučil v zmysle § 30 O.s.p. o možnosti ustanovenia zástupcu z radov advokátov.

Otec maloletých detí v podaní z 22. novembra 2010, označenom ako „doplnenie k sťažnosti“ uviedol, že „nenapadol právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ale chcel poukázať Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na to, že Krajský súd v Trenčíne, ktorý zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, nevzal do úvahy jeho skutočnú situáciu“.

Okresný súd Považská Bystrica, po vrátení spisu Najvyšším súdom Slovenskej republiky, opakovane uznesením z 10. februára 2011, č.k. 11 P 147/2009-48 vyzval otca maloletých detí, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia doplnil svoje neúplné

podanie označené ako „sťažnosť, resp. dovolanie“ z 25. augusta 2010 a podanie označené ako „doplnenie k sťažnosti“ z 22. novembra 2010 a zároveň ho vyzval, aby spôsobom, ktorý vylučuje akékoľvek pochybnosti, oznámil, či jeho podanie z 25. augusta 2010 má súd považovať za dovolanie v zmysle § 236 a nasl. O.s.p. Okrem toho vo výzve uviedol, že v prípade, ak na dovolaní netrvá, aby svoje podanie z 25. augusta 2010 a 22. novembra 2010 vzal späť a poučil ho v zmysle § 30 O.s.p. o možnosti ustanovenia zástupcu z radov advokátov. Dovolateľ nedostatok svojho zastúpenia, napriek výzvam na jeho odstránenie, v ktorých bol poučený o následkoch ich neuposlúchnutia, neodstránil. Výzvu na odstránenie väd prevzal osobne dňa 4. marca 2011 (č.l. 48A spisu).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesionálnym advokátom.

Napriek tomu, že otec maloletých detí nemá právnické vzdelanie vyžadované na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy, alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou, a ako dovolateľ takéhoto zástupcu potrebuje, keďže ide

o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jeho dovolania, nepoveril v súdom určenej lehote a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy okresného súdu uvedenej v uznesení z 10. februára 2011, č.k. 11 P 147/2009-48 v stanovenej lehote, ani do času rozhodovania dovolacieho súdu, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí dovolania, konanie o dovolaní otca maloletých detí zastaviť.

Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto dovolací súd dovolacie konanie zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 14.júna 2011

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

